

1918-2018

INTERVIU LUCRATIV

Preot IOAN BUTA

Preot IOAN-EUGEN BUTA

Prof. NICOLAE-MARCEL BUTA

CONCORDANȚĂ BIBLICĂ

Carte publicată cu binecuvântarea

Preafericitului Părinte

DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Noutăți

ABREVIERI

(Prescurtările titlurilor de cărți din Sfânta Scriptură)

Vechiul Testament

<i>Fc</i> (Facere);	<i>Am</i> (Amos);
<i>Iș</i> (Ieșire);	<i>Mi</i> (Miheia);
<i>Lv</i> (Levitic);	<i>Ioil</i> (Ioil);
<i>Nm</i> (Numeri);	<i>Avd</i> (Avdie);
<i>Dt</i> (Deuteronom);	<i>Iona</i> (Iona);
<i>Ios</i> (Iosua);	<i>Naum</i> (Naum);
<i>Jd</i> (Judecători);	<i>Avc</i> (Avacum);
<i>Rut</i> (Rut);	<i>Sof</i> (Sofonie);
1 <i>Rg</i> , 2 <i>Rg</i> , 3 <i>Rg</i> și 4 <i>Rg</i> (1-4 Regi);	<i>Ag</i> (Agheu);
1 <i>Par</i> , 2 <i>Par</i> (1-2 Paralipomena);	<i>Za</i> (Zaharia);
<i>Ezr</i> (Ezdra);	<i>Mal</i> (Maleahi);
<i>Ne</i> (Neemia);	<i>Tob</i> (Tobit);
<i>Est</i> (Estera);	<i>Idt</i> (Iudita);
<i>Iov</i> (Iov);	<i>Bar</i> (Baruh);
<i>Ps</i> (Psalmi);	<i>Epist</i> (Epistola lui Ieremia);
<i>Pr</i> (Proverbe);	<i>Tin</i> (Cântarea celor trei tineri);
<i>Ecc</i> (Ecclesiast);	3 <i>Ezr</i> (3 Ezdra);
<i>Cânt</i> (Cântarea cântărilor);	<i>Sol</i> (Înțelepciunea lui Solomon);
<i>Is</i> (Isaia);	<i>Sir</i> (Înțelepciunea lui Iisus Sirah);
<i>Ir</i> (Ieremia);	<i>Sus</i> (Istoria Susanei);
<i>Plg</i> (Plângerile lui Ieremia);	<i>Bel</i> (Istoria balaurului și a sfâră-mării lui Bel);
<i>Iz</i> (Iezekiel);	1 <i>Mac</i> , 2 <i>Mac</i> și 3 <i>Mac</i> (1-3 Macabei);
<i>Dn</i> (Daniel);	<i>Man</i> (Rugăciunea lui Manase).
<i>Os</i> (Osea);	

Respect pentru oameni și cărți

Noul Testament

Mt (Matei);
Mc (Marcu);
Lc (Luca);
In (Ioan);
FA (Faptele Apostolilor);
Rm (Romani);
1 Co și 2 Co (1-2 Corinteni);
Ga (Galateni);
Ef (Efeseni);
Fp (Filipeni);
Col (Coloseni);

1 Tes și 2 Tes (1-2 Tesaloniceni);
1 Tim și 2 Tim (1-2 Timotei);
Tit (Tit);
Flm (Filimon);
Evr (Evrei);
Iac (Iacov);
1 Ptr și 2 Ptr (1-2 Petru);
1 In, 2 In și 3 In (1-3 Ioan);
Iuda (Iuda);
Ap (Apocalipsa).

A ISU ABATE - ABATERI

PARTEA I

În judecătă să nu mă abată de la Dumos (Cv 11, 3).
Când mai mult, ca să te abată de la
Dumos (Is 23, 2).

Abatere, înseamnă să te
abată de la Dumos.

TEXTE DIN SFÂNTA SCRIPTURĂ GRUPATE PE SUBIECTE ÎN ORDINE ALFABETICĂ CU ORIENTARE DIDACTICĂ

Abatere, înseamnă să te
abată de la Dumos.

„[...] Se înplinește totă legătura
că tu te abăta de la ea (Is 1, 22).
„Se spune apăr el (Ezechieil – 22, 11)
monul și nu era abătur de la el, și
a păsat poruncile lui [...]” (Rg 18, 6).
„[...] Am păzit calea Lui (Dumos)
deasupra – nici și nu m-aș abătur de la
ea [...] (Is 23, 11).

Că precum a fost cogeniu vîrstnic,
ca să vă abătați de la Dumos, să
lăsați-vă și căinile-l de zice că
mai puternic (Bar 4, 29).

Frica Dumosului îndepărta o pă-
stire, și în unele perioade, de la ecclă
abate mânia (Sg 4, 20).

Cu te abăta de la Iemeia bună și
lăpește, că hercul ei este mai bun
decât măghirilele (Sir 2, 7).

Dacă mă temă ca mi ciunva, precum
că mă abătu pe liva la valență
în acel loc să se abătu și genunchile

de la corăjă și nevinovăție
de la judecătă și nevinovăție
de la abatere și mi rămâne

în invățătură lui Hristos nu are pe
lumina de la Dumos și rămâne în invă-

țătură și nu are pe lângă el și pe
lumina de la Dumos și rămâne în invă-

țătură și nu are pe lângă el și pe

lumina de la Dumos și rămâne în invă-

țătură și nu are pe lângă el și pe
lumina de la Dumos și rămâne în invă-

țătură și nu are pe lângă el și pe
lumina de la Dumos și rămâne în invă-

țătură și nu are pe lângă el și pe
lumina de la Dumos și rămâne în invă-

țătură și nu are pe lângă el și pe
lumina de la Dumos și rămâne în invă-

țătură și nu are pe lângă el și pe
lumina de la Dumos și rămâne în invă-

țătură și nu are pe lângă el și pe
lumina de la Dumos și rămâne în invă-

țătură și nu are pe lângă el și pe
lumina de la Dumos și rămâne în invă-

țătură și nu are pe lângă el și pe
lumina de la Dumos și rămâne în invă-

țătură și nu are pe lângă el și pe
lumina de la Dumos și rămâne în invă-

țătură și nu are pe lângă el și pe
lumina de la Dumos și rămâne în invă-

țătură și nu are pe lângă el și pe
lumina de la Dumos și rămâne în invă-

țătură și nu are pe lângă el și pe
lumina de la Dumos și rămâne în invă-

A

A (SE) ABATE - ABATERE

[...] La judecată să nu urmezi celor mai mulți, ca să te **abați** de la dreptate (Iș 23, 2).

Vedeți să vă purtați aşa, cum v-a poruncit Domnul [...] și să nu vă **abateți** nici la dreapta, nici la stânga! (Dt 5, 32).

[...] Ca să nu se îngâmfe inima lui față de frații lui și ca să nu se **abată** el de la lege [...] (Dt 17, 20).

[...] Să împlinești toată legea [...] să nu te **abați** de la ea (Ios 1, 7).

S-a lipit el (Ezechia – n.r.) de Domnul și nu s-a **abătut** de la el, ci a păzit poruncile lui [...] (4 Rg 18, 6).

[...] Am păzit calea Lui (Dumnezeu – n.r.) și nu m-am **abătut** de la ea [...] (Iov 23, 11).

Că precum a fost cugetul vostru, ca să vă **abateți** de la Dumnezeu, întoarceți-vă și căutați-L de zece ori mai puternic (Bar 4, 28).

Frica Domnului îndepărtează păcatele, și la cine petrece, de la acela **abate** mânia (Sir 1, 20).

Nu te **abate** de la femeia bună și înțeleaptă, că harul ei este mai bun decât mărgăritarele (Sir 2, 7).

Dar mă tem ca nu cumva, precum șarpele a amăgit pe Eva în viclenia lui, tot aşa să se **abată** și gândurile

voastre de la curăția și nevinovăția cea în Hristos (1 Co 11, 3).

Oricine se **abate** și nu rămâne în învățătura lui Hristos nu are pe Dumnezeu; cel ce rămâne în învățătura Lui, acela are și pe Tatăl și pe Fiul. (2 In 1, 9).

ACOPERIȘ

Iar în anul șase sute unu al vieții lui Noe, în ziua întâi a lunii întâi, se când apă de pe pământ, a ridicat Noe **acoperișul** corăbiei și a privit, și iată se zbicise fața pământului. (Fc 8, 13).

Cortul și acoperămintele lui, **acoperișul** lui cel de deasupra, verigile și scândurile lui, pârghiile, stâlpii și postamentele lor; (Iș 35, 11).

Împărația morților este goală înaintea Lui și adâncul este fără **acoperiș**. (Iov 26, 6).

Priveghet-am și am ajuns ca o pasare singuratică pe **acoperiș**. (Ps 101, 8).

Mai bine să sălășluiești într-un colț de **acoperiș**, decât să trăiești cu o femeie certăreață într-o casă mare. (Pr 25, 24).

Doamne, nu sunt vrednic să intri sub **acoperișul** meu, ci numai zi cu cuvântul și se va vindeca sluga mea. (Mt 8, 8).

Și neputând ei, din pricina mulțimii [...] au desfăcut **acoperișul** casei unde era Iisus și [...] au lăsat în jos patul în care zacea slăbă nogul (Mc 2, 4).

Și cel de pe **acoperiș**, să nu se coboare în casă [...] (Mc 13, 15).

Iar a doua zi, pe când ei mergeau pe drum și se apropiau de cetate, Petru s-a suiat pe **acoperiș**, să se roage pe la ceasul al șaselea. (FA 10, 9).

A (SE) ADĂPOSTI - ADĂPOSTIRE - ADĂPOST

Domnul să vă ajute, ca să vă găsiți **adăpost** fiecare în casa bărbatului său! (Rut 1, 9).

Vei fi la **adăpost** de biciul bârfelii și nu te vei teme de prăpăd când va veni. (Iov 5, 21).

Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți **adăpost** cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. (Ps 103, 19).

Domnul blesteamă casa celui fără de lege și binecuvântează **adăposturile** celor drepți. (Pr 3, 33).

Fi-va în timpul zilei cort, care să-l apere de căldură și să-l **adăpostească** de vreme rea și de ploaie (Is 10, 27).

[...] ne-am făcut din minciună un **adăpost** și din viclenie un liman (Is 28, 15).

Pentru aceea sunt înaintea tronului lui Dumnezeu, și îl slujesc ziua și noaptea, în templul Lui, și Cel ce șade pe tron îi va **adăposti** în cortul Său. (Ap 7, 15).

A (SE) ADĂUGA - ADĂUGARE

Apoi, slăbind, Avraam, a murit la bâtrâneții adânci [...] și s-a **adăugat** la poporul său (Fc 25, 8).

Sfârșind Iacob poruncile sale, pe care le-a dat feciorilor săi [...] și-a dat sfârșitul și s-a **adăugat** la poporul său (Fc 49, 33).

Aaron va fi **adăugat** la poporul său, că el nu va intra în pământul pe care îl voi da fiilor lui Israel [...] (Nm 20, 24).

[...] te vei **adăuga** și tu (Moise – n.r.) la poporul tău cum s-a **adăugat** Aaron, fratele tău [...] (Nm 27, 13).

Și mori pe munte și te **adaugă** la poporul tău, cum a murit și Aaron [...] (Dt 32, 50).

Căci prin Domnul se vor înmulții zilele tale și se vor **adăuga** ție ani de viață. (Pr 9, 11).

Inima îndărătnică se va împovăra cu osteneli și cel păcătos va **adăuga** păcate peste păcate. (Sir 3, 26).

Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor **adăuga** vouă. (Mt 6, 33).

[...] Domnul **adăuga** zilnic Bisericii pe cei ce se mantuiau. (FA 2, 47).

Și din ce în ce mai mult se **adăugau** cei ce credeau în Domnul [...] (FA 5, 14).

Dumnezeu nu caută la față omului, – cei mai de seamă n-au **adăugat** nimic la Evanghelia mea (Ga 2, 6).

Pentru aceasta, puneti și din partea voastră toată sârguința și **adăgați** la credința voastră: fapta bună, iar la fapta bună: cunoștința (2 Ptr 1, 5).

De va mai **adăuga** cineva ceva la ele, Dumnezeu va trimite asupra lui pedepsele ce sunt scrise în cartea aceasta; (Ap 22, 18).

ADEVĂR - ADEVĂRAT

Toate căile Domnul sunt milă și **adevăr** [...] (Ps 24, 11).

Calea **adevărului** am ales [...] (Ps 118, 30).

Să nu îndepărtezi din gura mea cuvântul **adevărului** (Ps 118, 43).

Cel ce spune **adevărul** vestește dreptatea [...] (Pr 12, 17).

Buzele care spun **adevărul** vor dăinui [...] (Pr 12, 19).

Adună **adevăr** și nu-l vinde [...] (Pr 23, 23).

Limba mincinoasă urăște **adevărul** [...] (Pr 26, 28).

[...] Iubiți **adevărul** și pacea! (Za 8, 19).

Dacă tu lucrezi întru **adevăr**, vei izbuti în toate lucrările tale [...] (Tob 4, 6).

[...] Mai mult decât toate biruiește **adevărul** (3 Ezr 3, 12).

Dar **adevărul** este mai mare și mai puternic decât toate (3 Ezr 4, 35).

Tot pământul cheamă **adevărul** și cerul pe el îl binecuvintează [...] (3 Ezr 4, 36).

Iar **adevărul** rămâne [...] și domnește în veacul veacului (3 Ezr 4, 38).

Ei (dreptii – n.r.) vor înțelege **adevărul** [...] (Sol 3, 9).

Nu grăi împotriva **adevărului** [...] (Sir 4, 27).

Până la moarte luptă-te pentru **adevăr** [...] (Sir 4, 30).

[...] **adevărul** la cei ce îl fac se întoarce (Sir 27, 9).

[...] **adevăr** grăiesc vouă că se bucură de ea mai mult decât de cele nouăzeci și nouă, care nu s-au rătăcit. (Mt 18, 13).

Învățătorule, știm că spui **adevărul** și nu-Ți pasă de nimeni, fiindcă nu cauți la fața oamenilor, ci cu **adevărul** înveți calea lui Dumnezeu. (Mc 12, 14).

[...] Legea prin Moise s-a dat, iar harul și **adevărul** au venit prin Iisus Hristos (In 1, 17).

[...] cel care lucrează **adevărul** vine la Lumină, ca să se arate faptele lui [...] (In 3, 21).

[...] adevărății închinători se vor încchina Tatălui în Duh și în **adevăr** [...] (In 4, 23).

Deci zicea Iisus: [...] Dacă veți rămâne în cuvântul Meu [...] veți cunoaște **adevărul** [...] (In 8, 31-32).

Eu sunt calea, **adevărul** și viața (In 14, 6).

[...] cuvântul Tău este **adevărul** (In 17, 17).

[...] am venit în lume ca să dau mărturie pentru **adevăr** (In 18, 37).

Iar Pavel a zis: Nu sunt nebun, prea puternice Festus, ci grăiesc cuvintele **adevărului** și ale înțelepcuții. (FA 26, 25).

[...] judecata lui Dumnezeu este după **adevăr** [...] (Rm 2, 2).

Ci Dumnezeu se vădește în **adevărul** Său, pe când tot omul întru minciună [...] (Rm 3, 4).

(Dragostea – n.r.) se bucură de **adevăr** (1 Co 13, 6).

Căci împotriva **adevărului** n-avem nicio putere; avem pentru **adevăr**. (2 Co 13, 8).

[...] ținând **adevărul** în iubire, să sporim întru toate [...] (Ef 4, 15).

Pentru aceea, lepădând minciuna, grăiți **adevărul** [...] (Ef 4, 25).

Pentru că roada luminii e în orice bunătate, dreptate și **adevăr** (*Ef 5, 9*).

Stați deci tari, având mijlocul vostru încins cu **adevărul** [...] (*Ef 6, 14*).

Pentru nădejdea cea gătită vouă în ceruri, de care ați auzit mai înainte în cuvântul **adevărului** Evangheliei (*Col 1, 5*).

[...] Mântuitorul nostru [...] voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința **adevărului** să vină (*1 Tim 2, 3-4*).

[...] să știi [...] cum trebuie să petreci în casa lui Dumnezeu, care este Biserica [...] stâlp și temelie a **adevărului** (*1 Tim 3, 15*).

Silește-te ca să te arăți încercat [...] drept îndreptând cuvântul **adevărului** (*2 Tim 2, 15*).

Slujitor Altarului și Cortului celui **adevărât**, pe care l-a înfipt Dumnezeu și nu omul. (*Evr 8, 2*).

Dacă vreunul va rătaci de la **adevăr** și-l va întoarce cineva [...] își va mărtui suflul [...] (*Iac 5, 19-20*).

Dacă zicem că păcat nu avem, ne amăgim pe noi însine și **adevărul** nu este întru noi (*1 In 1, 8*).

[...] să nu iubim cu vorba [...] ci cu fapta și cu **adevărul** (*1 In 3, 18*).

Vezi mai jos „**Adevărul** lui Dumnezeu” și „**Adeverirea**”.

ADEVĂRUL LUI DUMNEZEU

Îndreptează-mă spre **adevărul Tău** [...] (*Ps 24, 5*).

Din neam în neam voi vesti **adevărul Tău** cu gura mea (*Ps 88, 2*).

Lăuda-vor cerurile minunile tale, Doamne, și **adevărul Tău** în adunarea sfintilor (*Ps 88, 6*).

Căci s-a întărit mila Lui peste noi și **adevărul Domnului** rămâne în veac (*Ps 116, 2*).

Binecuvântat să fie Dumnezeul **adevărului** (*3 Ezr 4, 40*).

Rușinați-vă [...] și de **adevărul lui Dumnezeu** și făgăduință (*Sir 41, 20, 23*).

Sfințește-i pe ei întru **adevărul Tău**; cuvântul Tău este **adevărul**. (*In 17, 17*).

Vezi „**Adevărul**” și „**Adeverirea**”.

ADEVERIRE - A ADEVERI

Iar pofta de învățătură are în sine iubirea, iar iubirea este paznica legilor ei, iar pazirea legilor ei este **adeverirea** nemuririi. (*Sol 6, 18*).

Iar cuvântul meu și propovăduirea mea nu stăteau în cuvinte de înduplecare ale înțelepciunii omenesti, ci în **adeverirea** Duhului și a puterii. (*1 Co 2, 4*).

Slăvind ei pe Dumnezeu, prin **adeverirea** acestei ajutorări [...] (*2 Co 9, 13*).

Voind să fie învățători ai Legii, dar neînțelegând nici cele ce spun, nici cele pentru care dau **adeverire**. (*1 Tim 1, 7*).

[...] o astfel de mântuire [...] ne-a fost **adeverită** de cei ce au ascultat-o (*Evr 2, 3*).

Vezi „**Adevărul**”.

ADÂNC - ADÂNCURI

Întuneric era deasupra **adâncului** și Duhul lui Dumnezeu Se purta pe deasupra apelor. (*Fc 1, 2*).

[...] s-au desfăcut toate izvoarele **adâncului** celui mare [...] (*Fc 7, 11*).

[...] și de la cel Atotputernic – El te va binecuvânta; de la El să vină binecuvântările, de sus din ceruri, și binecuvântările **adâncului** de jos [...] (Fc 49, 25).

Omul [...] cercetează până în cele mai îndepărtate **adâncuri**, sfredelind piatra ascunsă în umbră și în bezna (Iov 28, 3).

Adâncul a grăit: Ea (înțelepciu-ne – n.r.) nu se află în sânul meu (Iov 28, 14).

Înmulțit-ai spre mine mărirea Ta și întorcându-Te m-ai mângaiat și din **adâncurile** pământului iarăși m-ai scos. (Ps 70, 24).

Aceia au văzut lucrurile Domnului și minunile Lui întru **adânc**. (Ps 106, 24).

Iadul și **adâncul** sunt cunoscute Domnului [...] (Pr 15, 11).

Cine a căutat în **adânc** Duhul Domnului și cine L-a sfătuit pe El? (Is 40, 13).

Atunci s-a rugat Iona din pântecele peștelui către Domnul zicând: [...] Tu m-ai aruncat în **adânc**, în sânul mării [...] (Iona 2, 2-4).

Binecuvântat ești Cel ce vezi **adâncurile** și sezi pe heruvimi și lăudat și preainălțat în veci. (Tin 1, 31).

Altele au căzut pe loc pietros, unde n-aveau pământ mult și îndată au răsărit, că n-aveau pământ **adânc**; (Mt 13, 5).

Iar cine va sminti pe unul dintr-aceștia mici care cred în Mine, mai bine i-ar fi lui să i se atârne de gât o piatră de moară și să fie afundat în **adâncul** mării. (Mt 18, 6).

Iar când a încetat de a vorbi, i-a zis lui Simon: Mână la **adânc**, și lăsați în jos mrejele voastre, ca să pescați. (Lc 5, 4).

[...] cine se va coborî întru **adânc**? (Rm 10, 7).

O, **adâncul** bogăției și al înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu! (Rm 11, 33).

Și l-a aruncat în **adânc** (pe diavolul – n.r.) și l-a închis [...] ca să nu mai amăgească neamurile [...] (Ap 20, 3).

ADORMIRE - DORMIRE - A ADORMI - A DORMI - ADORMIȚI

Nu te teme! Pământul pe care **dormi** ți-l voi da tie și urmașilor tăi. (Fc 28, 13).

Când voi **adormi** ca părinții mei, mă vei scoate din Egipt și mă vei îngropa în mormântul lor. (Fc 47, 30).

Eu m-am culcat și am **adormit**; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini. (Ps 3, 5).

În vremea aprinderii lor le voi face ospăt [...] ca să se veseliească și să **doarmă** somnul de veci [...] (Ir 51, 39).

Fericiti cei care au văzut și cei care întru dragoste au **adormit**, dar și noi vom fi vii. (Sir 48, 11).

Dormiți de acum și vă odihniți! Iată s-a apropiat ceasul și Fiul Omului va fi dat în mâinile păcătoșilor. (Mt 26, 45).

Mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfintilor **adormiți** s-au sculat (Mt 27, 52).

[...] Spuneți că ucenicii Lui, venind noaptea, L-au furat pe când noi **dormeam** [...] (Mt 28, 13).

Și a venit și i-a găsit dormind și a zis lui Petru: Simone, dormi? N-ai avut tărie ca să veghezi un ceas? (Mc 14, 37).

Și, ridicându-se din rugăciune, (Iisus – n.r.) a venit la ucenicii Lui și i-a aflat **adormiți** de întristare (Lc 22, 45).

Lazăr, prietenul nostru a **adormit**; Mă duc să-l trezesc (In 11, 11).

[...] Petru **dormea** între doi ostași, legat cu două lanțuri [...] (FA 12, 6).

[...] David, slujind în timpul său voii lui Dumnezeu, a **adormit** și s-a adăugat la părintii lui (FA 13, 36).

Dar acum Hristos a înviat din morți, fiind începătură (a învierii) celor **adormiți** (1 Co 15, 20).

Fraților, despre cei ce au **adormit**, nu voim să fiți în neștiință ca să nu vă întristați ca ceilalți, care nu au nădejde, pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot aşa (credem) că Dumnezeu, pe cei **adormiți** întru Iisus, îi va aduce împreună cu El (1 Tes 4, 13-14).

[...] noi, cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nu vom lăua înainte celor **adormiți** [...] (1 Tes 4, 15).

A ADUCE - ADUCERE

Și Domnul Dumnezeu, Care făcu-se din pământ toate fiarele câmpului și toate păsările cerului, le-a **adus** la Adam, ca să vadă cum le va numi (Fc 2, 19).

Și iată Eu voi **aduce** asupra pământului potop de apă, ca să pierd tot trupul de sub cer [...] (Fc 6, 17).

Să vă **aduceți** aminte de ziua aceasta, în care ați ieșit din pământul Egiptului [...] (Is 13, 3).

Așa a **adus** David și tot poporul chivotul Domnului cu strigăte și cu sunete de trâmbiță. (2 Rg 6, 15).

De mi-am **adus** aminte de Tine în asternutul meu, în dimineți am cugat la Tine [...] (Ps 62, 7).

Aduceți Domnului, semințiile popoarelor, **aduceți** Domnului slavă și cinste; **aduceți** Domnului slavă numelui Lui. (Ps 95, 7).

Că El a cunoscut zidirea noastră, **adusu-și-a** aminte că țărâna suntem. (Ps 102, 14).

Darul **adus** de un om îi largeste (calea lui) și-l poartă înaintea celor mari. (Pr 18, 16).

Căci mi-am **adus** aminte de Dumnezeu cu toată inima mea. (Tob 1, 12).

Căci este rușine care **aduce** păcat și este rușine care **aduce** mărire și har. (Sir 4, 23).

Deci, dacă îți vei **aduce** darul tău la altar și acolo îți vei **aduce** aminte că fratele tău are ceva împotriva ta [...] (Mt 5, 23).

Nu socotiți că am venit să **aduc** pace pe pământ; n-am venit să **aduc** pace, ci sabie. (Mt 10, 34).

Și, cunoscându-L (pe Iisus – n.r.), oamenii locului acelui [...] au **adus** la El pe toți bolnavii (Mt 14, 35).

Doamne, mina ta a **adus** câștig ceze mine (Lc 19, 16).

Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe Care-L va trimite Tatăl, în numele Meu, Acela vă va învăța toate și vă va **aduce** aminte despre toate cele ce v-am spus Eu. (In 14, 26).

Mulțumire fie **adusă** deci lui Dumnezeu, Celui ce ne face pururea biruitorii în Hristos [...] (1 Co 2, 14).

[...] orice arhiereu este pus ca să **aducă** daruri și jertfe; de aceea trebuincios era ca și acest Arhiereu (Hristos – n.r.) să fi avut ceva ce să aducă (Evr 8, 3).

Prin credință Avraam, când a fost încercat, a **adus** pe Isaac (jertfă). Cel ce promise făgăduințele **aducea** jertfă pe fiul său unul născut! (Evr 11, 17).

ADULTER - ADULTERE

Voi furați, ucideți și faceți **adulter**; jurați mincinos, tămâiați pe Baal și umblați după alți dumnezei, pe care nu-i cunoașteți (Ir 7, 9).

Te voi judeca cum se judecă femeile **adultere** și cele ce varsă sânge și te voi preda urgiei și pizmei; (Iz 16, 38).

Ați auzit că s-a zis celor de demult: „Să nu săvârșești **adulter**” (Mt 5, 27).

Eu însă vă spun vouă: Oricine se uită la femeie poftind-o, a și săvârșit **adulter** cu ea în inima lui (Mt 5, 28).

Oricine va lăsa pe femeia sa [...] o face să săvârșească **adulter** și cine va lăsa pe cea lăsată săvârșește **adulter** (Mt 5, 32).

[...] din inimă ies: [...] **adultere** [...] (Mt 15, 19).

Iisus a zis: Să [...] nu săvârșești **adulter** [...] (Mt 19, 18).

[...] din inima omului ies cugetele cele rele, [...] **adulterul** [...] (Mc 7, 21-22).

Și au adus la El (la Iisus – n.r.) [...] pe o femeie prinsă în **adulter** [...] (In 8, 3).

[...] nici **adulterii** [...] nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu (1 Co 6, 9-10).

Faptele trupului [...] sunt: **adulter**, desfrânare [...] (Ga 5, 19).

Vezi „Desfrânarea”, „Desfrânata [...]”, „Desfrânatul [...]”.

ADUNARE - ADUNĂRI

În ziua întâi să aveți **adunare** sfântă, în ziua a șaptea iar **adunare** sfântă; (Is 12, 16).

Apoi s-a întors regele cu fața spre multime și a binecuvântat toată **adunarea** Israelitilor [...] (3 Rg 8, 14).

Spune-voi numele Tău fraților mei; în mijlocul **adunării** Te voi lăuda [...] (Ps 21, 24).

[...] Întru **adunări** Te voi binecuvânta, Doamne (Ps 25, 12).

În **adunări** binecuvântați pe Dumnezeu (Ps 67, 27).

Un om care rătăcește de pe drumul intelepciunii, se va odihni curând în **adunarea** celor morți. (Pr 21, 16).

[...] va descoperi Domnul cele ascunse ale tale și în mijlocul **adunării** te va înjosii (Sir 1, 30).

Fă-te iubit **adunării** [...] (Sir 4, 7).

Nu vorbi mult în **adunarea** bătrânilor (Sir 7, 15).

Acesta este cel ce a fost la **adunarea** în pustie, cu ingerul care i-a vorbit pe Muntele Sinai [...] (FA 7, 38).

Ci v-ați apropiat de muntele Sion și de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul cel ceresc și de zeci de mii de ingeri, în **adunare** sărbătorescă (Evr 12, 22).

Dacă va intra în **adunarea** voastră un om cu inele de aur în degete [...] și un om sărac [...] nu v-ați făcut judecători cu socoteli violente? (Iac 2, 2-4).

Vezi „Biserica” în sens de adunare ortodoxă.

A AJUTA - AJUTOR - AJUTORARE

Și a zis Domnul Dumnezeu: Nu este bine să fie omul singur; să-i facem **ajutor** potrivit pentru el (Fc 2, 18).

În **ajutorul** Tău nădăjduiesc, o Doamne! (Fc 49, 18).

Ajutorul meu de la Dumnezeu, Cel ce măntuiește pe cei drepti la inimă (Ps 7, 10).

[...] Doamne, spre **ajutorul** meu ia aminte (Ps 39, 18).

În Dumnezeu este măntuirea mea și slava mea; Dumnezeu este **ajutorul** meu și nădejdea mea este în Dumnezeu (Ps 61, 7).

Dumnezeule, spre **ajutorul** meu ia aminte! (Ps 69, 1).

Dă-ne nouă **ajutor**, ca să ieșim din necaz, că deșartă este izbăvirea cea de la oameni (Ps 107, 13).

Dă celui binecredincios, și să nu **ajutorezi** pe cel păcătos. (Sir 12, 4).

[...] **ajută** pe sărac și în sărăcia lui să nu-l întorci deșert (Sir 29, 12).

Frații și **ajutorul** la vremea necazului; iar mai mult decât amândoi va izbăvi milostenia (Sir 40, 26).

Și au făcut semn celor care erau în cealaltă corabie, să vină să le **ajute** (Lc 5, 7).

Iar ucenicii au hotărât ca fiecare dintre ei, după putere, să trimită spre

ajutorare fraților care locuiau în Iudeea [...] (FA 11, 29).

Și noaptea i s-a arătat lui Pavel o vedenie: Un bărbat macedonean sta rugându-l și zicând: Treici în Macedonia și ne **ajută**! (FA 16, 9).

Dobândind deci **ajutorul** de la Dumnezeu, am stat până în ziua aceasta [...] (FA 26, 22).

Căci Macedonia și Ahaia au binevoit să facă o strângere de **ajutorare** pentru săracii dintre sfintii de la Ierusalim (Rm 15, 26).

Si vă încredințez pe Febe [...] să-i fiți de **ajutor** la orice ar avea nevoie de **ajutorul** vostru (Rm 16, 1-2).

Și pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserică: întâi apostoli [...] apoi dărurile vindecărilor, **ajutorările** [...] (1 Co 12, 28).

[...] Aceasta îmi va fi mie spre măntuire [...] cu **ajutorul** Duhului lui Iisus Hristos (Flp 1, 19).

Încă te rog și pe tine, [...] **ajută-le** lor [...] (Flp 4, 3).

[...] având bună îndrăzneală, să zicem: Domnul este **într-ajutorul** meu; nu mă voi teme! Ce-mi va face mie omul? (Evr 13, 6).

ALBINĂ - ALBINE

Înconjurat-m-au ca **albinele** figurele, dar s-au stins ca focul de spini și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei. (Ps 117, 12).

[...] mergi la **albină** și vezi cât e de harnică [...] Munca ei o folosesc spre sănătate și regi și oamenii de rând. Ea e iubită și lăudată de toți, deși e slabă în putere, dar e minunată cu icsusință (Pr 6, 8).

Mică este între cele zburătoare **albină**, dar rodul ei întrece orice dulceață (*Sir 11, 3*).

De frumusețea **albinei** ei se va mira ochiul și de viscolul ei se va spăimânta inima. (*Sir 43, 22*).

Vezi și „Furnica”.

A ALEGE - ALEGERE - ALES - ALEȘI

Deci, de veți asculta glasul Meu și de veți păzi legământul Meu, dintrę toate neamurile Îmi veți fi popor **ales** că al Meu este tot pământul (*Iș 19, 5*).

Și cu cel **ales**, **ales** vei fi; și cu cel îndărătnic Te vei îndărătnici (*Ps 17, 29*).

Lege va pune lui în calea pe care a **ales-o**. (*Ps 24, 13*).

Nebunului nu-i sunt dragi cuvintele **alese**, cu atât mai mult unui om de seamă vorbele mincinoase. (*Pr 17, 7*).

Iată Fiul Meu pe Care L-am **ales**, iubitul Meu întru Care a binevoit sufletul Meu [...] (*Mt 12, 18*).

Astfel vor fi cei de pe urmă întâi și cei dintâi pe urmă, că mulți sunt chemeți, dar puțini **aleși** (*Mt 20, 16*).

Fiul Omului [...] va trimite pe îngerii Săi [...] și vor aduna pe cei **aleși** ai lui [...] (*Mt 24, 30-31*).

Se vor scula hristoși mincinoși [...] ca să ducă în rătăcire, de se poate, pe cei **aleși** (*Mc 13, 22*).

Și când s-a făcut ziua, a chemat la Sine pe ucenicii Săi și a **ales** dintre ei doisprezece, pe care i-a numit Apostoli. (*Lc 6, 13*).

Iar după acestea, Domnul a **ales** alți șaptezeci (și doi) și i-a trimis câte

doi înaintea feței Sale, în fiecare cetate și loc [...] (*Lc 10, 1*).

[...] Maria partea cea bună și-a **ales** [...] (*Lc 10, 42*).

[...] Dumnezeu, oare, nu va face dreptate **aleșilor** săi [...]? (*Lc 18, 7*).

Le-a răspuns Iisus: Oare nu v-am **ales** Eu pe voi, cei doisprezece? (*In 6, 70*).

[...] Eu v-am **ales** pe voi și v-am rânduit să mergeți și roadă să aduceți [...] (*In 15, 16*).

Și au pus înainte pe doi: Pe Iosif [...] și pe Matia. Și, rugându-se, au zis: Tu, Doamne [...] arată pe care din acești doi l-ai **ales** [...] (*FA 1, 23-24*).

Și a plăcut cuvântul înaintea întregii mulțimi, și au **ales** pe Ștefan [...] (*FA 6, 5*).

Și a zis Domnul către el: Mergi, fiindcă acesta (Saul – n.r.) Îmi este vas **ales**, ca să poarte numele Meu înaintea neamurilor [...] (*FA 9, 15*).

Și nefiind ei încă născuți și nefăcând ei ceva bun sau rău, ca să rămână voia lui Dumnezeu cea după **alegere** [...] (*Rm 9, 11*).

Ci Dumnezeu Și-a **ales** pe cele nebune ale lumii, ca să rușineze pe cei înțelepți; Dumnezeu Și-a **ales** pe cele slabе ale lumii, ca să le rușineze pe cele tari (*1 Co 1, 27*).

Dar când a binevoit Dumnezeu Care m-a **ales** din pântecele mamei mele [...] să descopere pe Fiul Său întru mine [...] (*Ga 1, 15-16*).

Precum întru El ne-a și **ales**, înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără de prihană înaintea Lui (*Ef 1, 4*).

Îmbrăcați-vă, dar, ca aleși ai lui Dumnezeu [...] cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare [...] (*Col 3, 12*).

De aceea toate le rabd, pentru cei aleși, ca și ei să aibă parte de mântuirea care este întru Hristos Iisus [...] (*2 Tim 2, 10*).

Au nu Dumnezeu i-a ales pe cei ce sunt săraci în ochii lumii, dar bogăți în credință [...]? (*Iac 2, 5*).

Apropiați-vă de El, piatra cea vie [...] dar la Dumnezeu aleasă și de preț (*1 Ptr 2, 4*).

Pentru aceea, fraților, siliți-vă cu atât mai vârtos să faceti temeinică chemarea și **alegerea** voastră [...] (*2 Ptr 1, 10*).

[...] Mielul îi va birui [...] și vor birui și cei împreună cu El – chemați și aleși și credincioși (*Ap 17, 14*).

A ALERGA - ALERGARE

[...] și cum l-a văzut, a **alergat** din pragul cortului său în întâmpinarea Lor și s-a închinat până la pământ (*Fc 18, 2*).

Și au **alergat** după ei Egiptenii cu toții caii și carele lui Faraon (*Iș 14, 9*).

Să nu **alergați** la idoli și dumnezei turnați să nu vă faceți [...] (*Lv 19, 4*).

Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine **alerg**, Doamne. (*Ps 142, 9*).

De vei **alerga** după dreptate, o vei prinde și te vei îmbrăca cu ea ca și cu o haină lungă de mărire. (*Sir 27, 8*).

Iar plecând ele în grabă de la mormânt, cu frică și cu bucurie mare au **alergat** să vestească ucenicilor Lui. (*Mt 28, 8*).

Și îndată toată mulțimea, văzându-L, s-a spaimântat și, **alergând**, I se închina. (*Mc 9, 15*).

Și sculându-se a venit (fiul risipitor – n.r.) la tatăl său. Și încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și [...] **alergând**, a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat (*Lc 15, 20*).

Și cei doi **alergau** împreună, dar celălalt ucenic, **alergând** înainte, mai repede decât Petru, a sosit cel dintâi la mormânt (*In 20, 4*).

Și **alergând** Filip l-a auzit citind pe prorocul Isaia, și i-a zis: Înțelegi, oare, ce citești? (*FA 8, 30*).

Deci, dar, (îndurarea – n.r.) nu este nici de la cel care voiește, nici de la cel ce **aleargă**, ci de la Dumnezeu care milujește (*Rm 9, 16*).

Nu știți voi că acei care **aleargă** în stadion, toți **aleargă**, dar numai unul ia premiu? Alergați aşa ca să-l luați (*1 Co 9, 24*).

Eu, deci, aşa **alerg**, nu ca la întâmplare (*1 Co 9, 26*).

[...] le-am arătat Evanghelia pe care o propovăduiesc la neamuri, îndeosebi celor mai de seamă, ca nu cumva să **alerg** sau să fiu **alergat** în zadar (*Ga 2, 2*).

Voi **alergați** bine. Cine v-a oprit ca să nu vă supuneți adevărului? (*Ga 5, 7*).

[...] că nu în zadar am **alergat**, nici în zadar m-am ostenit (*Flp 2, 16*).

[...] tinzând către cele dinainte, **alerg** la țintă, la răsplata chemării de sus [...] (*Flp 3, 14*).

[...] să lepădăm orice povară și păcatul [...] și să **alergăm** cu stăruință în lupta care ne stă înainte (*Evr 12, 1*).